

Hướng Đi

Thiền Sư Lương Sĩ Hằng

Hướng Đi

Washington D.C., ngày 27 tháng 4 năm 1982

Thưa các bạn,

Hướng đi đã có sẵn rồi

Sửa tâm, sửa tánh sang tòi như nhau.

Học rồi tiến tới mau mau

Hào quang khai triển nhiệm màu khai minh.

Vạn linh hợp nhất chân tình

Thương yêu vô tận cơ hình thể gian

Xét tâm xét trí luận bàn

Trở về nguồn cội là đảng phải đi

Bền lòng vững chí quy y

Phật tâm, Phật tánh khai thì chơn nơn
Các tầng siêu độ rõ hơn
Thiên tâm Thượng Đế khuyên lơn đủ bề
Tu trong hành động khen chê
Trụ trong ý thức hướng về nội tâm
Khai đường minh triết thì thâm
Điền thanh tự đạt khai tâm mưu sinh
Bền lòng vững chí càng minh
Tình thương kêu gọi tâm linh hợp hòa
Năm châu huynh đệ một nhà
Thương nhau dìu tiến mới là đệ huynh
Chẳng còn biến đổi thì tinh

Chẳng còn động loạn bất minh lý trời

Bình tâm xem xét nơi nơi

Trời cao bề rộng lập đời dựng xây

Bầy ra có tứ có thầy

Dậy cho hiểu đạo chính mảy là ai?

Chẳng còn luận xét thấp cao

Phá mê phá chấp phá rào mà đi.

Tình trời cao đẹp uy nghi

Thứ tha diu tiến ta thì đạt an

Cộng đồng khai triển nhiều màn

Từ đời qua đạo luận bàn mà đi

Bình tâm vững chí khắc ghi

Những lời hóa giải ta thì đạt thông
Chẳng còn ao ước đợi trông
Lòng ta thanh thản chuyển vòng trợ luân
Bên trong khai triển tam quân
Bên ngoài ứng chiếu quây quần đạt thông
Chẳng còn suy luận lòng vòng
Thực hành phát triển tam công học hòa
Đời là học hỏi nơi ta
Cùng chung mắt mũi, cùng Cha cõi Trời
Chớ nên y lại cảnh đời
Khai tâm duy thức tự rời tham sân
Lý Trời phán xét trợ cân

Quân bình khai triển an phần tiến lên

Điền thanh mới đạt được nền

Hòa cùng các giới vững bền dựng xây

Hồn ta học hỏi hàng ngày

Tâm ta thức giác vui vầy trợ duyên

Thầy trò chẳng phải của riêng

Của chung thiên hạ tạo giếng mỗi tâm

Chớ nên tạo cảnh sai lầm

Tâm ta thức giác mới tầm đến nơi

Cảm thông nguyên lý đất trời

Học cho minh cảm đời đời yên vui

Hằng ngày thực hiện rèn trui

Gieo mùi đạo hạnh an vui tấm lòng
Chẳng còn trong ước ngoài mong
Chung lo khai triển rõ vòng thiên cơ
Tu hành chẳng có giấc giờ
Luyện tâm, luyện trí thiên cơ khai tâm
Thanh bình nguyên lý thông dong
Học ngu, học dở, học vòng điển quang
Cảm thông nguyên lý muôn đàng
Từ đời qua đạo mọi đàng đều thông
Luận âm phán xét hóa công
Tu trong cơ tạng chuyển vòng giải minh
Lần lần mới rõ được mình

Ta là Thượng Đế âm thanh diệu hòa

Xét ai cũng dễ cảm hòa

Chẳng còn xa cách mới là người tu

Chẳng còn sợ mất, sợ ngu

Học cho hiểu đạo an du đời đời

Bình tâm xét lý phân lời

Hy sinh chánh pháp giúp đời khai tâm

Hóa sanh sanh hóa các tầng

Điều hành chơn giải tâm thần trụ tâm

Lý trời phân rõ diệu thâm

Khùng nay đặt viết tự tâm lý chơn

Quy về nguồn cội rõ hơn

Cha lành ban rải hồng ân nơi người

Phân chia đủ lý nực cười

Quy hồi cũng vậy người người phải theo

Tình trời cao đẹp giúp nghèo

Mở tâm tiến hóa tu theo Ông Trời

Bài này giúp bạn nghỉ ngơi

Làm quà giải trí đạo đời phân minh.

Kính bái,

Lương Sĩ Hằng.

Hướng đi đã có sẵn rồi; sửa tâm sửa tánh
sang tòi như nhau. Đó cái hướng đi là khai
triển thoát phàm, thoát sức hút của hồng

trần, thoát ngũ hành, là chỉ khứ trực lưu thanh, là hướng đi rõ ràng. Cho nên các bạn được cái hướng đi này phải chỉ có sửa tâm sửa tánh chứ không phải ngồi một cục đó rồi thành đạo đâu, nhưng mà tâm tánh các bạn không sửa không bao giờ thành đạo. Sửa tâm sửa tánh càng ngày càng ý thức hướng thiện tự giải và đi tới thanh giới mới giải quyết được những cái sức hút trần trực của cơ thể của thế gian.

Học rồi tiến tới mau mau; hào quang khai triển nhiệm màu khai minh. Chúng ta học rồi thì chắc chắn là tiến tới. Khi các bạn hằng ngày khứ trực lưu thanh, lưu những cái phần sáng suốt nhẹ nhàng thì các bạn đã học được những sự ô trực; qua những sự động loạn của ô trực, những buồn tủi của nội tâm mà các bạn từ từ giải quyết tự bỏ nó đi thì các bạn tiến tới mau mau. Càng ngày càng sáng suốt, cái sáng suốt đó muốn tiến thì

rất dễ chứ không có khó khăn. Hào quang khai triển nhiệm màu khai minh: lúc đó cái hào quang bộ đầu là sự sáng suốt siêu diệu thậm thâm của các bạn càng ngày càng mở, nó khai triển nhiệm màu khai minh. Các bạn mới thấy cái này tôi không ngờ có ngày hôm nay, tôi không ngờ được tái ngộ như thế này, tôi không ngờ đã bao nhiêu dặm xa cách nhưng mà ngày nay tôi vẫn được tái hợp. Những chuyện bất ngờ nó xảy đến với chúng tôi, sau khi các bạn được thanh lọc, từng số của nội tâm nội tạng được khai triển lên được thanh nhẹ thì nó ngộ cái gì? Nó sẽ ngộ cái phần thanh nhẹ.

Cho nên chúng ta dòm thấy: khi các bạn tu rồi các bạn chỉ ngộ được người hiền nhiều hơn, là mình hướng thiện nó mới đạt tới thiện. Sự ảnh hưởng ở chung quanh của chúng ta là xây dựng và thuyết giảng, nhắc nhở phần hồn của chúng ta trở về sự

thanh nhẹ.

Vạn linh hợp nhất chơn tình; thương yêu vô tận cơ hình thể gian. Vạn linh hợp nhất chơn tình: vạn linh ở trong cái bản thể mình nó hợp nhất, “đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu”, mới thấy rõ cái chơn tình. Thương yêu vô tận cơ hình thể gian: lúc đó mình thương yêu vô tận! Thấy cái cơ hình thể gian này, siêu diệu của Thượng Đế đã an bài, không có người nào có thể sắp đặt ra cái thể xác của chúng ta. Nếu mà họ biến chế được thể xác của chúng ta trong lý trí của con người khoa học thông minh bất chấp Thần Tiên, bất chấp này kia nọ, thì những người đó đã mất hẳn tâm linh, không biết thương yêu lấy họ. Nếu mà biết lấy họ thì họ phải biết rõ rằng: ngoài cơ thể này nó có phần hồn, nó có sự sáng suốt vô cùng. Tại sao người đó có thể so sánh với người khác, cái tâm họ khác, sự sáng

suốt khác, ở tần số khác thì thấy rõ rằng cách ăn nói, cách cư xử nó cũng khác, cách độc ác nó cũng khác.

Bây giờ đó chúng ta: xét tâm xét trí luận bàn, trở về nguồn cội là đàng phải đi. Mình xét tâm xét trí luận bàn: xét cái tâm chúng ta hồi trước bán loạn sợ sệt, trí của chúng ta ngu xuẩn, chúng ta luận bàn. Nếu mà chúng ta tu tới thanh tịnh thì mấy cái đó nó giải quyết hết, nó thấy nó có thể hòa đồng với mọi người, vui tươi với mọi người. Trở về nguồn cội là đàng phải đi: cái con đường sáng suốt mà trở về với căn bản của định luật hóa hóa sanh sanh. Từ bao nhiêu kiếp luân hồi xuống thế, phải thanh tịnh mới thấy được. Người thế gian chỉ biết tôi có kiếp này, bán loạn theo vật chất mà thôi! Không hiểu! Nếu các bạn thanh tịnh thì các bạn trở về với sự sáng suốt thanh tịnh thì các bạn thấy tất cả.

Bền lòng vững chí quy y; Phật tâm Phật tánh khai

thì chơn hơn: bền lòng vững chí, chúng ta bền lòng vững trí nhất tâm, chúng ta suy xét rõ là con đường về với nguồn cội là chỉ có phần hồn mà thôi! Chỉ có sáng suốt quy y là trở về cái chuyện cũ của chúng ta, sự thanh nhẹ đời đời bất diệt của chúng ta.

Phật tâm Phật tánh khai thì chơn hơn: lúc đó cái Phật tâm là không động; Phật tánh, cái tánh chúng ta cũng không nuôi cái bản tánh phàm ngã sân si như hiện tại và chúng ta tiến tới hòa đồng thương yêu cởi mở. Khai thì chơn hơn: lúc đó thế gian họ dòm con người này thấy nhẹ nhàng thật, không có xảo trá, kêu bằng chơn hơn.

Các tầng siêu độ rõ hơn: các tầng đều thấy siêu độ, tiến lên rồi thì được hưởng phần sáng suốt ở bên trên. Thiên Tôn Thượng Đế khuyên lơn đủ bề: Chúng ta mới thấy rõ: khi mà ta thanh nhẹ rồi chúng ta mới thâm nhận được những lời dạy của Thượng

Đế, khuyên lơn đủ bề: khuyên chúng ta phải hướng thượng để tự giải, khuyên chúng ta phải thứ tha mọi người, khuyên chúng ta phải thương yêu vô cùng.

Những gì mà chúng ta đối diện hay là chúng ta đang thụ hưởng một phần nào ở trong tâm can chúng ta, chúng ta cũng phải giữ lấy sự sáng suốt, đó là của Thượng Đế ban cho chúng ta học và tiến mà thôi.

Tu trong hành động khen chê: tu trong hành động khen chê, tu trong ý thức hướng về nội tâm. Đó, chúng ta trong cái khen, chúng ta phải hiểu tu bổ sửa chữa cái khen, là sao tại sao tôi phải khen? Khen là cái gì? Do đâu mà tôi có cái tâm thức khen và cái tâm thức chê, tại sao? Đó, khi tôi khen là tôi thích, thích là tôi mê, rõ chưa? Khi tôi chê là tôi ghét, ghét là tôi chấp. Đó, mà trong cái hành động khen chê này mình sửa hết cho nó hòa đồng, không khen không chê, vui vẻ thì kêu bằng phá mê

phá chấp.

Tu trong ý thức mà hướng về nội tâm. Đó, dùng cái thức chúng ta suy xét. Không phải các bạn phải mở miệng nói mới biết khen, nhưng mà cái ý bạn muốn khen là bạn đã mê trong cái khen rồi! Và cái ý bạn muốn chê là bạn đã chấp trong cái chê rồi! Cái ý thôi, không phải cái miệng các bạn nói đâu! Cái ý của các bạn mới là chánh. Bây giờ ta tu, ta ý thức hướng về nội tâm. Tu trong ý thức hướng về nội tâm: mình biết khen chê mình hơn là chê khen người khác, để mình sửa, mình tiến hóa. Không nên khen chê người khác mà quên mình là đau khổ. Đó!

Khai đường minh triết thì thâm; diễn thanh tự đạt khai tâm mưu sinh. À, chúng ta khai đường minh triết thì thâm: biết được, mở được cái con đường minh triết thì chúng ta mới thì thâm. Diễn thanh tự

đạt mà khai tâm mưu sinh: cái điển thanh chúng ta tự đạt, chúng ta mở cái sự sáng suốt để tiến hóa tới vô cùng. Cái mưu sinh này là khi các bạn đầy đủ sự sáng suốt thì chuyện đời các bạn không bao giờ đói hết thấy! Bạn tu mà tới đầu óc sáng suốt, mở tâm mở trí rồi, muôn loài nó hòa hợp với bạn mặc sức mà các bạn làm không hết công chuyện.

Bền lòng vững trí càng minh; tình thương kêu gọi mà tâm linh hợp hòa: Bền lòng vững trí càng minh: chúng ta giữ vững lập trường để tu để tiến, càng ngày các bạn thấy rõ sự việc của chính bạn và của người khác. Tình thương kêu gọi tâm linh hợp hòa: tình thương của Bề Trên đã sẵn cho chúng ta có cơ hội sống tại thế gian, cho chúng ta có nhịp thở để thở, để hiểu cái tâm linh, kêu gọi cái tâm linh chúng ta càng ngày càng tiến. Càng ngày càng lớn tuổi rồi mới thấy rõ rằng chúng ta nên

hòa hơn, nên tiến. Càng ngày càng hòa, càng hợp với các nơi các giới.

Năm châu huynh đệ một nhà; thương nhau dìu tiến mới là đệ huynh: Đó, tất cả khắp năm châu, chúng ta hiểu được rồi đồng sống trong nhịp thở của Thượng Đế và chúng ta trong một nhà, chứ không phải cái căn nhà này của ta. Cái hơi thở mới là của ta, hơi thở mới nơi dưỡng sinh. Nếu các bạn có tiền không có hơi thở, không làm gì được! Thương nhau dìu tiến mới là đệ huynh: thương nhau để dìu tiến, chúng ta xây dựng đóng góp lẫn nhau mới là tình thương của huynh đệ. Biết rõ mình con của Thượng Đế, tất cả mọi người đều con của Thượng Đế.

Chúng con: chẳng còn biến đổi thì tinh; chẳng còn động loạn mà bất minh lý Trời. Không còn thay đổi nữa. Cái thì tinh là thì giờ tinh quý, thì giờ tinh tấn

của chúng ta không có thay đổi nữa. Chẳng còn động loạn mà bất minh lý Trời: không có động loạn. Nếu chúng ta động loạn thì chúng ta không minh lý Trời; mà ta không động loạn thì chúng ta rất rõ lý Trời, sự xây dựng của Bề Trên.

Bình tâm xem xét nơi nơi; trời cao bề rộng mà lập đời dựng xây: chúng ta bình tâm xem xét nơi nơi: xem xét chỗ nào cũng vậy, từ thượng- trung- hạ trong bản thể của các bạn và thượng- trung- hạ của bầu trời thế giới cũng vậy. Trời cao bề rộng mà lập đời dựng xây: dựng nó lên thành một cơ đồ để cho phần hồn thức giác và tu tiến. Ngoài cái này còn cái gì nữa, chứ không phải bao nhiêu đó. Để cái chỗ cho nó đi, cho nó hiểu và nó từ bỏ cái chỗ động loạn tham sân ngu muội của nó và nó đi tới chỗ sáng suốt hơn.

Bày ra có tớ có thầy; dạy cho hiểu đạo chính mà là

tao: bày ra có tứ có thầy: bày cho có tứ có thầy ở thế gian trật tự như vậy cho có ông chủ, có thằng làm công. Dạy cho hiểu đạo: biết được cái đạo làm người phải biết thương yêu, nếu mình làm quá thái thì bị cái sự phản động lực về với mình. Đó, tu rồi cuộc rồi mình chỉ biết mình là ai mới là người tu, còn tu mà không biết mình là ai khó tu lắm! Chỉ biết chuyện thiên hạ thì càng ngày càng động loạn thêm. Làm thầy bói này kia, kia nọ càng nguy hơn nữa!

Chẳng còn luận xét thấp cao; phá mê phá chấp phá rào mà đi: Không còn luận xét ai thấp ai cao chỉ lo sửa mình mà thôi! Đừng có tán khen cái sự hay của họ mà quên cái khả năng sẵn có của chính mình. Phá mê phá chấp phá rào mà đi: phá sự mê chấp của nội tâm mình, ghét cái này, thương người nọ, đó là cái mê chấp. Phá cái bức rào mới đi được.

Tình Trời cao đẹp uy nghi; thứ tha điu tiến ta thì đạt an: tình Trời cao đẹp uy nghi: chúng ta bình thản xem tình Trời rất cao quý, rất uy nghi trong tinh thần xây dựng vô cùng và thương yêu vô cùng! Thứ tha điu tiến ta thì đạt an: luôn luôn giúp đỡ và giúp đỡ, nhưng mà chúng ta hướng về cái con đường đó thế nào chúng ta cũng đạt an.

Cộng đồng khai triển nhiều màn; từ đời qua đạo luận bàn mà đi: cộng đồng khai triển nhiều màn: cộng đồng Càn Khôn Vũ Trụ khai triển mãi mãi. Từ đời qua đạo: đời là sự sống của chúng ta hiện tại và trong đời chúng ta có đạo. Cho nên khi mà chúng ta thức giác, chán ghét cái sự động loạn của thế gian này chúng ta mới trở về đạo. Luận bàn mà đi: xem xét cái con đường phải đi, chắc chắn mọi người phải tìm cái sự sáng suốt. Các bạn ăn ở thế gian, làm ăn các bạn cũng muốn kiếm lời, cũng muốn có tiền

nhiều, cũng muốn có căn nhà tốt, cũng muốn có vợ đẹp, cũng muốn có xe hơi hay. Đó, thì phải luận bàn cái con đường. Còn ngoài cái đó thế nào? Sanh-lão- bệnh- tử. Ngoài cái sanh-lão-bệnh-tử thế nào? Chúng ta phải kiếm con đường để trở về với nguồn cội. Chẳng có ai giúp mình, vợ con không giúp mình được, cha mẹ không giúp mình được, Tiên Phật không giúp mình được! Mình có bí quyết, có quyền chọn đường đi thì mình mới giúp mình được.

Bình tâm vững chí khắc ghi; những lời hóa giải ta thì đạt thông: đó, chúng ta bình tâm vững chí khắc ghi: những cái đường lối sáng suốt mình phải đi, phải nhớ chứ đừng có đi sai lầm nữa. Những lời hóa giải ta thì đạt thông: chúng ta thấy những cái lời hóa giải từ tối đi cho tới sáng, cho rõ từ cái sáng giáng xuống cái tối bằng cách nào thì chúng ta mới đạt thông, mới quán thông tất cả

mọi sự việc.

Chẳng còn ao ước đợi trông; lòng ta thanh
thản chuyển vòng trợ luân: chẳng còn ao
ước đợi trông cái việc gì hết. Lòng ta lúc
nào cũng thanh thản chuyển vòng trợ luân. Đó,
chúng ta thanh thản chuyển vòng trợ luân là tiến,
tiến theo cái mức tiến, đà tiến sẵn có của chúng ta và
trình độ tu học của chúng ta tiến tới đâu chúng ta tiến
tới đó. Bởi sự tu học đó nó có trợ luân cả Càn Khôn
Vũ Trụ, nó chuyển tiến.

Bên trong khai triển Tam Quân; bên ngoài
ứng chiếu quay quần đạt thông: Bên trong
khai triển Tam Quân: bên trong nó khai
triển thượng- trung- hạ, nó có gia dịch ở nội tâm nội
tạng của nó; có tam giới tam quân, vạn linh hợp nhất
mới thành con người chớ không phải một cách đơn
giản như các bạn tưởng. Vì mù mờ, bỏ nội cảnh, đi

ra ngoài thấy có cái tôi không, nhưng mà các bạn đi vô trong các bạn thấy vạn linh, có trật tự thượng-trung- hạ.

Bên ngoài ứng chiếu quay quần đạt thông: bên ngoài cũng thượng- trung- hạ quay quần đạt thông, trong cái hoàn cảnh kích động và phản động các bạn sẽ hiểu sâu hơn nữa. Con người bị hất hủi con người mới được tiến, con người bị chà đạp con người mới thấy rõ bản chất của họ.

Chẳng còn suy luận lòng vòng; thực hành phát triển mà tam công hợp hòa. Chẳng còn suy luận lòng vòng: đổ thừa tội người này, tội người kia, tội người nọ, vô ích! Thực hành phát triển mà tam công hợp hòa: chúng ta thực hành phát triển thì khai thông, thượng- trung- hạ của chúng ta sẽ hợp nhất, lúc đó mới hợp hòa.

Dời là học hỏi nơi ta; cùng chung mắt mũi mà cùng Cha cõi Trời: Đời chúng ta thấy vậy, ai cũng mắt mũi tai miệng hết trội, cùng chung hết đó! Cùng chung mắt mũi mà cùng Cha cõi Trời: rút cuộc rồi cũng sống với ông Trời, mà trở về nguyên căn nguồn cội của chúng ta mới là đúng.

Chớ nên ỷ lại cảnh đời; khai tâm ý thức mà tự rời tham sân: không nên ỷ lại cảnh đời: cảnh đời là tạm, là cái trường học. Tôi đã nói với các bạn rồi: chúng ta xuống đây học bài, rồi trả bài, rồi đi!

Khai tâm ý thức tự rời tham sân: khai tâm ý thức rồi, dùng cái tâm thức chứ không còn cái hành động, không còn làm chuyện bề ngoài nữa! Tu rời tham sân lúc đó chúng ta tự rời cái tham sân, tu rời tự rời tham sân.

Lý Trời phán xét trợ cân; quân bình khai triển mà an phần tiến lên: lý Trời phán xét trợ cân: dùng cái lý Trời mà hiệp trợ cái tinh thần của chúng ta, phán xét cái cân cân phải hay là không phải, đúng hay là không đúng, nhận trong cái tâm thức nhận xét là đủ rồi!

Quân bình khai triển an phần tiến lên: quân bình khai triển lúc đó mình mới an phần tiến lên.

Đ iễn thanh mới đạt được nền; hòa cùng các giới vững bền dựng xây: Đó, điển thanh mới đạt được nền: cái điển chúng ta thanh rồi chúng ta mới đạt được cái nền tảng. Hòa cùng các giới vững bền dựng xây: chúng ta hòa cùng với các giới lúc đó chúng ta vững bền dựng xây con đường tiến hóa tới vô cùng.

Hồn ta học hỏi hàng ngày; Tâm ta thức giác vui vầy

trợ duyên: cái hồn chúng ta học hỏi hàng ngày, từ cái tăm tối đi tới cái sáng suốt, từ cái động loạn đi tới thanh tịnh. Tâm ta thức giác vui vậy trợ duyên: thì lúc đó thức giác rồi chúng ta vui vẻ giúp đỡ cho tất cả những gì ở xung quanh chúng ta và giải thích cho mọi người biết, dẫn tiến cho họ trở về với con đường sáng suốt của chính họ.

Thầy trò chẳng phải của riêng; của chung thiên hạ tạo giếng mỗi thâm. Thầy trò không phải của riêng. chúng ta tu kẻ đi trước người ta kêu bằng thầy, thầy trò nó cũng chung với nhau vậy thôi! Chung nhau để học hỏi, trao đổi để tiến hóa chứ đâu có phải của riêng. Mà chúng ta học được rồi cũng phải lưu lại cho hậu thế. Luôn luôn chúng ta không có giữ được những cái gì mà chúng ta đã học. Cho nên tất cả những gì ở kiếp này chúng ta công khai lưu lại còn hơn để cho họ mất công đi tìm tòi lý

lịch của chúng ta vô ích. Đó, cái hành động chúng ta tốt, chúng ta xấu chúng ta cũng nói ra để ghi chép rồi góp chung với thiên hạ. Họ sẽ có một tài liệu cho người hậu tiến rồi họ tìm, họ đi tới cái chỗ tốt đẹp, mỹ mãn, giỏi hơn chúng ta, sáng suốt hơn chúng ta nữa.

Cớ nên tạo cảnh sai lầm; tâm ta thức giác mới tầm đến nơi: không nên tạo cảnh sai lầm, cái tâm ta thức giác thì chúng ta mới tầm đến nơi đến chốn.

Cảm thông nguyên lý đất trời; học cho minh cảm mà đời đời yên vui: mình hiểu được cái nguyên lý của đất trời rồi. Đó, bản thể các bạn, bản chất các bạn hiểu rồi là hiểu cái nguyên lý đất trời. Học cho minh cảm đời đời yên vui: ta hiểu rồi ta thấy nhẹ nhàng quá ! Không có cái gì đáng thắc mắc, mà cái gì chúng ta cũng cảm ơn và cái gì chúng ta cũng quý

hết.

Hàng ngày thực hiện rèn trui; gieo mùi đạo hạnh mà an vui tâm lòng: hàng ngày mình thực hiện rèn trui, luyện, cố gắng tiến tới. Một giờ phút khắc nào cũng phải ở trong cố gắng, sống trong cố gắng tiến hóa, không thụt lùi. Gieo mùi đạo hạnh an vui tâm lòng: chúng ta gieo mùi đạo hạnh cái tâm chúng ta hiểu sự quân bình là cao quý đó là chúng ta có đạo hạnh, an vui tâm lòng. Đó, chúng ta nhẹ nhàng, sung sướng, không có bận rộn lo âu và không có chấp người này, thương người kia.

Chẳng còn trong ước ngoài mong; chung lo khai triển mà rõ vòng thiên cơ: không còn trong ước ngoài mong nữa , không có ước mong cái chuyện gì nữa, chỉ lo sửa mình mà thôi! Chung lo khai triển mà rõ vòng thiên cơ: hiểu được ông Trời tại sao sắp đặt cái ngày nay; tôi có cái duyên, tại sao tôi lại lấy bà

vợ này? Rồi học cái sáng suốt, từ bi, khai mở chứ không phải thực hành ở trong cái chỗ giúp đỡ cho cá nhân hưởng thụ, cái đó không có! Bởi vì chúng ta đã lập cái hạnh hy sinh chúng ta mới theo Đấng Trọn Lành thì ở đời chúng ta không có cái gì được hưởng thụ. Chúng ta phải vì đại chúng mới là được, mới là đúng, đúng theo sự ước nguyện và thực hiện trở về nguồn cội của chính chúng ta.

Tu hành chẳng có giác giờ; luyện tâm luyện trí mà thiên cơ khai tâm: Đó, mình tu hành chẳng có giác giờ: dùng ý chí mình cứ tưởng chứ không phải tới giờ tôi mới tu. Luyện tâm luyện trí thiên cơ khai tâm: khi tôi luyện được tâm, luyện trí rồi thì tôi rõ thiên cơ. Khi các bạn đi làm việc, làm việc gì cũng biết đó là sự sắp đặt của Thượng Đế. Chúng ta rõ ràng thiên cơ khai tâm là: tất cả càng ngày càng hiểu được cái thiên cơ là nguyên ý của

Thượng Đế đã an bài, từ kinh tế- chánh trị- quân sự cũng do Ngài mà thôi!

Thanh bình nguyên lý thông dong; học ngu, học dở, học vòng điên quang: Thanh bình thì cái nguyên lý thông dong nhẹ nhàng. Chúng ta thấy rõ ràng chúng ta học ngu, học dở, học vòng điên quang: các bạn không có hạ mình bạn ở thế gian, khi các bạn hạ mình thì thiên hạ nói bạn ngu! Các bạn hạ mình thì các bạn hạ luôn tất cả tự ái của chính bạn thì các bạn mới hạ mình được. Học dở, trở nên một người ngu dốt đi, đừng lạm dụng cái thông minh học hỏi ở thế gian mà bị nghẹt, bị kẹt! Học vòng điên quang: thoát! Khi mà các bạn dựa được cái tánh như vậy thì thoát ra phàm trần, thì các bạn học gì? học cái phần điên quang.

Cảm thông nguyên lý muôn đàng; từ đời qua đạo mọi đàng đều thông: Đó, mình cảm thông nguyên lý

muôn đàng, nguyên do của mọi trạng thái thì từ đời qua đạo mọi đàng đều thông. Từ đời qua đạo mọi đàng đều thông: đời mà mình thông được thì đạo nó cũng vậy; mà đạo thông được thì tiến hóa trở lại đời thì cũng vậy. Tại vì mình tằm tối không thấy thôi!

Luận âm phán xét hóa công; tu trong cơ tạng mà chuyển vòng giải minh: Luận âm là mình nghe cái tiếng nói của người ta mình phán xét hóa công, thấy cái người này đi đến đâu? trình độ nó thế nào? bị kẹt ở chỗ nào? nó ở tạng nào? Hạ-trung- thượng, âm thính nó chúng ta hiểu rồi. Người trần trước nói: chỉ kích động thiên hạ mà thôi! Còn người đi tới Trung Giới: hiền hòa, sợ sệt. Người đi tới Thiên Giới: câu nói của họ lúc nào cũng hòa với các giới và khai thông, nhiều người thích nghe và muốn nghe lời nói đó thì chúng ta xét được: nội cái âm thính của cái người nói ra chúng ta biết cái trình

độ của họ.

Tu trong cơ tạng mà chuyển vòng giải minh: Đó, ở trong cơ tạng nó khai minh, nó Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai thì chuyển vòng giải minh. Lúc đó nó khai thông, nó biết.

Lần lần mới rõ được mình; ta là Thượng Đế mà âm thanh điều hòa: lúc đó nó mới rõ được nó. Càng ngày càng tu, càng ngày càng tu mới hiểu được mình. Té ra mình là vô cùng, còn chấp gì ở thế gian nữa?! Ta là Thượng Đế âm thanh điều hòa: lúc đó cái âm thanh của các bạn nó đầy đủ sự sáng suốt, những tia sáng hào quang nó cứu độ chúng sanh. Lúc đó âm thanh điều hòa chứ không phải oán trách người này, người kia, người nọ là được. Oán trách là tự cắt đứt đường! Tôi cảnh cáo rất nhiều về cái sự tự ái của chính người, không chịu hạ mình, không chịu học hỏi. Từ đời mình hạ mình

nhiều chùng nào mình tiến nhiều chùng nấy. Mình làm tapis càng mau tiến hơn nữa. Một chút công chuyện là một chút sân, tính giận hờn, cái đó là đại đột! Cho nên phải dẹp tất cả những cái tâm tư đó rồi mới tới cái sáng suốt được.

Xét ai cũng dễ cảm hòa; chẳng còn xa cách mới là người tu: Đó, mình thấy ai cũng có cái trình độ nào cũng hữu dụng hết. Cái thằng kỳ khôi cũng có cái sự hữu dụng của nó, mà mình chưa xài tới thôi! Khi chúng ta hiểu được thì cái gì cũng xài được, không có cái gì không xài được. Trong lúc dùng thì dùng được.

Chẳng còn xa cách mới là người tu: không còn xa cách, không có cách biệt, không có chê, không có thách, không có tôn mình cao mới là người tu.

Chẳng còn sợ mất sợ ngu; học cho hiểu đạo an du

đời đời: không còn sợ mất, không còn sợ ngu nữa, bởi vì nguyên lai là từ Không Không, “vạn sự khởi đầu bởi nhứt không”. Học cho hiểu đạo mà an du đời đời: các bạn học, các bạn hiểu đạo mới được khỏe, an du đời đời.

Bình tâm xét lý phân lời; hy sinh chánh pháp mà giúp đời khai tâm: Đó, bình tâm xét lý phân lời, chúng ta lập cái hạnh hy sinh trước. Hy sinh, có vợ có con phải hy sinh bản chất của mình, bản thân của mình, mổ xẻ lấy mình để cứu đời, cứu vợ cứu con. Đàn bà cũng vậy, phải có cái tánh chất hy sinh để cứu chồng cứu con. Đó, trợ giúp với nhau, có lúc thịnh lúc suy. Đó, phải hiểu cái đó. Hy sinh chánh pháp giúp đời khai tâm: cái hy sinh là cái chánh pháp, cái con đường chánh. Các bạn ở đời mà các bạn không lập hạnh hy sinh đó thì tu cái đạo gì cũng bỏ, không xài được!

Cho nên Thượng Đế cho các bạn có gia đình coi thử sự tương giao hy sinh của các bạn có không. Sự đối diện với gia đình của các bạn là bài học rất quý giá, đó là cái chánh pháp giúp đời khai tâm, giúp cho các bạn tiến hóa, mở tiến lên.

Hóa sanh sanh hóa các tầng; điều hành chơn giải mà tâm thần trụ tâm: hóa sanh sanh hóa các tầng. Đó, ông Trời sắp đặt có chết có sống, có chết có sống rõ ràng! Điều hành chơn giải mà tâm thần trụ tâm: điều hành nghĩa là độ kiếp này, kiếp kia, kiếp nọ. Các điều siêu diệu của Ngài đã ban bố cho chúng ta từ âm thanh, từ hơi thở, từ nhịp tim của chúng ta phát triển.

Bài này giúp bạn nghỉ ngơi; làm quà giải trí mà đạo đời phân minh: giúp bạn trong lúc thì giờ nghỉ ngơi. Làm quà giải trí mà đạo đời phân minh: để hiểu, tìm sâu đời cũng như đạo.

Trong đời nó có đạo, các bạn hiểu được trong đời rồi các bạn mới hiểu hóa hóa sanh sanh. Cái đời của các bạn bữa nay có, mai mất; bữa nay thuận, một nghịch, nó vầy xéo tâm can các bạn! Biết bao nhiêu nghịch cảnh ở xung quanh các bạn làm cho các bạn chán ngán, lúc đó các bạn mới thấy rõ sự yếu hèn, bản chất chính bạn đã làm cho các bạn yếu hèn! Rồi bây giờ các bạn thức tỉnh, rồi các bạn thấy ngoài cái đời tôi còn con đường đạo nữa. Thực hành đi tới sự sáng suốt mới trở về kiểm điểm lại, té ra trong đời có đạo! Tại mình yếu hèn, mình khốc lóc, mình bận rộn; còn nếu mà mình được sáng suốt như ngày nay thì hỏi trước mình đâu có bị những chuyện đó.

Các bạn càng tu các bạn thấy cái sự sáng suốt là quý giá, cái sự sáng suốt là vô cùng, cho nên chúng ta phải vun bồi tới vô cùng. Thấy vậy đó mà sức chịu đựng của con người các

bạn kiểm thảo trở lại xem: từ nhỏ tới lớn các bạn chịu đựng gánh vác biết bao nhiêu! Một người, rồi cưới thêm một người nữa, sanh ra bao nhiêu người, ai gánh? Cái gánh càng ngày càng nặng, hai vai của các bạn càng ngày càng nặng! Làm cha mẹ, thấy các bạn gánh một gánh rất nặng, quăn cả gánh đi! Cho các bạn thấy rằng: cái bài học của Thượng Đế rất hay! Quăn cả gánh, rồi các bạn mới chịu bỏ gánh xuống! Đó, để tưởng coi ngoài cái này (...nghe không rõ....). Cho nên cái bài học tùy trình độ mà cho học. Nhiều người gánh thiệt nhiều rồi tự an ủi mình, nói ở đây là cái phước! Nhưng mà thực sự nếu chúng ta chịu chấp nhận, nó mới đi tới cái phước; chấp nhận ở trong khổ thì không còn khổ. Gia đình phải sum họp vui tươi và thấy Trời Phật rõ ràng hơn, thấy cái bài học rất hay, dạy chúng ta tiến. Các bạn đi chiều chuộng một đứa con nít không biết gì, một con baby mới sanh không biết gì. Nhưng mà các bạn

chiều chuộng trong thương yêu xây dựng mà nuôi cho tới hai chục năm, rồi nó chỉ gởi cho các bạn một câu nghịch lại thôi. Nếu mà các bạn chấp thì các bạn đau lòng; mà các bạn không chấp các bạn thấy sung sướng: con mình nó đã trưởng thành, nó dám chống đối là nó đã trưởng thành. Đây rồi một ngày kia nhờ sự chống đối đó nó sẽ học được nhiều hơn, sẽ hay hơn và nó sẽ đụng phải những chuyện nặng hơn vì nó có khả năng, cũng mừng thầm cho nó! Bởi vì cuộc đời của nó đi mình cũng phải lo, nó không thương mình nhưng mà mình phải lo. Mình làm cha, làm mẹ, mình phải lo! Rồi một ngày kia nó gặp được rồi, nó đụng rồi, thì nếu bây giờ nó có khả năng chống mình thì nó sẽ có khả năng để giải quyết những cái tai nạn sắp tới cho nó, mình cũng mừng thầm cho nó, không sao! Mình sẽ gởi nó ra xã hội, gởi nó đi tới một cái nơi nào cần thiết để giáo dục cho nó tiến hóa sớm hơn. Chớ mình làm cha mẹ

đừng có nên chấp con, đừng làm trở ngại cuộc tình yêu của nó mà nên hỗ trợ. Mình có phận sự hỗ trợ, không nên ngăn cản. Mình có phận sự cho nó thêm tài liệu phong phú hơn để cho nó tự tiến, chứ không nên làm trở ngại con của mình.

Sự đóng góp của các bạn trong sự phát tâm thương yêu quý báu vô cùng! Trong đời tôi từ nhỏ tới lớn không dám nghĩ rằng có thể xảy ra ngày hôm nay. Sum họp với các bạn trong cái tình thương yêu chất phát vô cùng! Và chúng ta đã ý thức rằng chúng ta là con của Thượng Đế, chúng ta là một gia đình, chúng ta phải giữ lấy sự thương yêu, chứ không phải tiền của là giá trị. Sự thương yêu chúng ta là vô cùng! Cho nên các bạn sẽ gặt hái được nhiều cái tốt đẹp hơn và sẽ sửa đổi một cái đường lối tiến hóa thật sự và thực hiện tình thương và đạo đức.

Cám ơn các bạn.

Không có gì bằng sự quý tâm mình, tự giác ngộ. Thực sự trong tâm mình biết rằng: thế gian đô thị giả, tất cả mọi việc đều do Thượng Đế an bài. Chúng ta nằm ở trong cái ý thức di chuyển, tiến giải, xây dựng trong tình thương của Thượng Đế. Chúng ta phải xác nhận rõ: chấp nhận sự thật, từ ở kiếp này. Từ nhỏ tới lớn chúng ta không có quyền đòi hỏi nhiều, nhưng mà rốt cuộc chỉ có sửa tâm để tiến.

Cho nên chúng ta mới có được giờ phút thiêng liêng cảm động và phần hồn chúng ta luôn cảm, hiểu được Bề Trên, hiểu được nguồn cội, hiểu Đấng Cha ruột thịt đời đời của chúng ta mà chúng ta đã xa quê, bỏ đi từ lâu, mất cả lối về, rồi đâm ra chui vô trong cái chỗ kêu là cạnh tranh vô lý! Tất cả nhân loại hiện tại hô hào văn minh nhưng mà kỳ thật bước vào trong chỗ cạnh tranh vô lý mà thôi! Chứ sự thật giữa

những người tu, như các bạn tu đây rồi các bạn thức giác, các bạn thấy rằng: tôi phải ăn năn, tôi phải hối cải, tôi phải trở về với nguồn cội, tôi phải học đũng. Cương quyết sử dụng trí khôn hiện tại của tôi để vun bồi sự sáng suốt sẵn có của tôi. Khi mà tôi trở về với nguồn cội, vô cùng thương mến! Chúng ta ở thế gian, sống với cha mẹ siêu việt, xa một thời gian trở về chúng ta còn bùi ngùi, hưởng hồ gì các bạn tương ngộ một người cha thật sự thương yêu. Lúc đó chúng ta sẽ cảm động nhiều hơn và lúc đó chúng ta sẽ khóc nhiều hơn. Chúng ta sẽ rung động cả Càn Khôn Vũ Trụ, sẽ đánh thức những tâm linh quên hiếu nghĩa, quên trở về căn bản chính thực của nó.

Tôi nhớ cái ngày tôi đi Pháp, tất cả anh em ở bên Pháp cũng được thức giác một phần, cũng nhờ gì? nhờ cái sự sống xa quê hương, xa đất nước, xa tất cả những người thương yêu. Đã

tái ngộ những người vì sự thương yêu mạo hiểm, xin đoàn tụ một cách kêu bằng xin thẳng nơi Thượng Đế, xin thẳng nơi Quan Âm để đến đất liền tương ngộ những người thân yêu của mình.

Cho nên những bằng chứng thương yêu để đánh thức mọi tâm hồn. Cho nên những bạn đạo ở bên Pháp rất cảm động, xúc động và khóc và phát tâm tới ngày nay. Muốn làm, thực hiện theo đường lối tình thương và đạo đức do Thượng Đế chuyển cho tôi và cho tôi đi nhắc lại tất cả mọi tâm linh được gần tôi. Khắp thế giới, Vị nào muốn phát tâm làm điều thiện lành, thực hiện tình thương và đạo đức thì các bạn sớm bước trở về căn bản hồi sinh của tâm hồn. Tôi nhắc rất nhiều lần, nhưng chỉ mong chờ đợi sự phát tâm của mọi người. Rồi đây chúng ta sẽ có những Hội Ái Hữu Vô Vi, anh em ngồi bàn, tìm cái gì trong sự đau khổ của mọi người

để hiểu thấu, để cảm thông sự đau khổ của mọi người thì lúc đó chúng ta mới thấy rõ cái tình thương và đạo đức của Thượng Đế đã ban cho mọi người phải thực hiện. Sau thực hiện đó thì các bạn sẽ được hưởng trở về nguồn cội một cách dễ dãi.

Bây giờ chúng ta phải dùng cái phương pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phập Phập này để làm những sự khẩn khe, để đem lại trật tự cho cái Tiểu Thiên Địa này, thượng-trung- hạ phải hợp nhất. Rồi nó mới hòa hợp với công tác mà các bạn đóng góp cho nhân quần. Hai cái nó đi đôi, hai cái nó tương đồng, lúc đó mới thấy cái hào quang sáng lạng Thượng Đế đã ban, lúc đó chúng ta đồng hưởng, đồng tiến. Nhưng mà phải tập tành, phải đi, phải làm. Còn nếu mà chúng ta chỉ lo ôm, không cần biết cái đó, rồi cái sự chậm trễ đó nó cũng dậm chân tại chỗ mà thôi, không có tiến được!

Bởi vì chúng ta cần phải học dũng, chúng ta hiểu rõ phần hồn chúng ta là bất diệt, cho nên chúng ta không sợ, cứ tiến tới. Bởi vì “vạn sự khởi đầu bởi nhứt không”, chúng ta không có đem vốn liếng gì đến thế gian, nhưng mà chúng ta chỉ dùng dũng chí của chúng ta khai triển thì sau này chúng ta sẽ đạt tới “tứ thông bát đạt”, không có bị kẹt. Rồi tu cái nữa: “thông thiên văn, đạt địa lý”. Tại sao tôi chỉ các bạn hướng thượng lên bộ đầu? là các bạn khai thông, hòa với thanh điện ở bên trên, các bạn sẽ thông thiên văn. Khi mà thiên văn thông thì địa lý cũng thông, ở chỗ nào các bạn cũng có sự sống an khương. Đây là chìa khóa an ninh suốt cả một cuộc đời chúng ta đang sống trong cõi này./.